

Societat

'Conversaciones con una teta' narra la lluita d'una dona per sobreviure a un càncer

BARCELONA, 29 Ago. (EUROPA PRESS) -

La novel·la autobiogràfica 'Conversaciones con una teta' (Ediciones Àmbar) narra la lluita d'una dona per sobreviure a l'extirpació d'un dels seus pits, en un llibre que destil·la un gran optimisme per sobreposar-se als efectes de la cirurgia i les continuades sessions de quimioteràpia i radioteràpia.

Lola Galvan, nascuda el 1950 a Barcelona, explica en format de cada dia personal les seves sensacions, les seves pors i les seves ànsies de vida des que rep la fatal notícia, un 18 de març, fins a la finalització de l'agressiu tractament, el següent 9 de desembre, que li suposa perdre el seu pit esquerre.

De fet, les interpel·lacions directes de l'autora al pit que ja no hi és, al costat dels records que li associa --com donar de mamar als seus fills-- i la nostàlgia que sent en veure's reflectida en un mirall i observar la seva absència, donen vida a un relat molt personal, concebut com una eina per ajudar-se a si mateixa, i en última instància també a altres dones que passin per la mateixa situació.

Galvan titlla la seva teta de "tonta del cul", l'acusa de fer-li "una putada", li parla com si seguís allà en el llarg i dolorós procés de sotmetre's a vuit sessions de quimioteràpia, i li assegura que tirarà endavant sense la seva ajuda perquè, al cap i a la fi, qui perd la seva vida futura és la massa d'1,4 quilograms que li extirpen tan sols 25 dies després de comunicar-li que té càncer.

Pel camí, un dels seus tres fills torna dels EUA, una altra filla la converteix en àvia, li diagnostiquen Alzheimer al seu pare, i descobreix com la seva parella no està a l'altura del que ella espera. Tot i així, és durant la recuperació quan més ganes sent de viure, cosa que reflecteix en un relat que acaba per convertir-se en un poderós cant a la vida.

L'escriptora no dubta a afirmar que el càncer és una paraula dura i dolça alhora; dura per l'amenaça de mort que comporta, però també dolça perquè la família i amics que creia que ja no estaven al seu costat surten aviat de totes les parts per brindar-li el seu suport.

Tot i així, els moments de desesperació també queden perfectament reflectits en la novel·la, com quan assegura amb total cruïda que el càncer fa que es passi de ser una persona "normal" a una altra que tan sols vol "recuperar" la seva vida habitual.

Al llarg del procés també es planteja si consumir marihuana per mitigar els efectes adversos de la quimioteràpia, espantada perquè no vol crear-se cap dependència i per possibles efectes secundaris, si bé assegura que quan finalment la prova se sent millor.

L'autora assegura que "deixar anar" els seus sentiments en el llibre ha estat la millor teràpia per superar la malaltia, si bé és conscient que els controls i analítiques diaris seran una constant almenys durant els següents 10 anys a l'operació.

"A totes les que estigueu en una situació semblant, no us rendiu. Parleu o escriveu al tros de carn que us està fent la vida impossible i ja veureu quin canvi si aixafeu la bèstia negra i no els que us envolten, ells no tenen la culpa de res", conclou Galvan.

Segons dades del 2007, el càncer de mama va provocar 5.983 morts a Espanya, i és la segona causa de

mort entre les dones, únicament per darrere de les malalties cardiovasculars. La Societat Espanyola d'Oncologia Mèdica (Seom) ha recordat al començament de l'any que el 25% de la població del nostre país patirà algun tipus de càncer, malaltia de la qual es diagnostiquen 200.000 nous casos a l'any, si bé la meitat d'ells són curables.

© 2009 Europa Press. Està expressament prohibida la redistribució i la redifusió de tots o part dels continguts d'aquesta pàgina web sense previ i exprés consentiment.